

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Monika Koba

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa G. M.

przeciwko "D." - Spółce partnerskiej w S. i Towarzystwu Ubezpieczeń i
Reasekuracji "(...)" Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 28 czerwca 2019 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 19 kwietnia 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

I. oddala zażalenie;

**II. przyznaje adwokatowi A. S. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w (...) kwotę 5. 400 zł (pięć tysięcy czterysta)
powiększoną o należny podatek od towarów i usług (VAT)
tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym;**
III. nie obciąża powoda kosztami postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił
apelację powoda G. M. od wyroku Sądu Okręgowego w G., w sprawie przeciwko

„D.” spółce partnerskiej w S. i Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji „(...)” Spółce Akcyjnej w W., o zapłatę.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik powoda wniósł o jego uchylenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecnictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że w granicach kontroli zachowania warunków formalnych apelacji, którą sąd drugiej instancji przeprowadza na podstawie art. 373 k.p.c., mieści się również sprawdzenie zasadności przywrócenia uchybionego terminu do wniesienia apelacji. Uchylenie postanowienia sądu pierwszej instancji uwzględniającego wniosek o przywrócenie terminu może jednak nastąpić jedynie w sytuacjach, w których w okolicznościach sprawy zachodzi pewna ku temu podstawa (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2016 r., I CZ 61/16, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2014 r., II CZ 119/13, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 2008r., II CZ 27/08, niepubl.).

Taka pewna podstawa zachodzi w niniejszej sprawie, trzeba bowiem przypomnieć, że w judykaturze Sądu Najwyższego jednolicie przyjmowany jest pogląd, w myśl którego przy ocenie zawinienia w uchybieniu terminu do dokonania czynności procesowej zaniechanie pełnomocnika procesowego należy traktować tak jak zaniechanie strony, którą reprezentuje. W konsekwencji nie można skutecznie opierać wniosku o przywrócenie uchybionego terminu na twierdzeniu, że zaniechania dopuścił się pełnomocnik a nie strona. W takim wypadku możliwość przywrócenia terminu istnieje jedynie wtedy, gdy uchybienie terminu nie zostało zawinione przez pełnomocnika (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2013r., V CZ 65/13, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2013 r., V CZ 104/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2010 r., I CZ 122/09, niepubl.). Żalący wprost przyznaje w zażaleniu, że to jego pełnomocnik dopuścił się niedbalstwa, gdyż nie poinformował on żalącego o obowiązku uiszczenia opłaty od apelacji. W tych okolicznościach brak jest podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Z powyższych względów orzeczono jak w postanowieniu.

jw